

stīpamen, inis. *subs. n.* ETYM stipare. [FREQ minima 2^{indicia} **0,14** /d.c.m. in PS HEGES]
¶ *hominum affluentia seu celebratio* • *afluencia* [HYPER aceruatio] **330-430** PS HEGES
5.3.1. studia plebis, quae ferebatur latronum armis premi et factionum stipamine circumueniri.